

ପ୍ରାର୍ଥନା

ଡକ୍କର ବଳରାମ ଦାସ

କେ ତେ ପଥ....
 ଯମୁନାରୁ ଯମନିକ
 କଦମ୍ବରୁ କଞ୍ଚବଟ
 ପୃଥ୍ବୀରୁ ଆକାଶ
 କେତେ ତପୀ-ମୁନି-ରକ୍ଷି-ସାଧକଙ୍କ
 ଅଦ୍ୱେଷାର ହୋଇ ନାହିଁ ଶେଷ
 ତୁମେ ପ୍ରଭୁ !
 ଅଖିଳ ଏ' ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର
 ଅନ୍ତହୀନ ଅନ୍ତମ ରହସ୍ୟ ।

ଯୋଜନ-ଯୋଜନ ବ୍ୟାପି ଝରୁଥାଏ
 କବିତାର ଝର
 ରତ୍ନ-ସିଂହାସନେ ବସି, ମହାକବି !
 ଅହର୍ନିଶ ସର୍ଜୁଥାଅ
 ଜଗତ ଓ ଜୀବନର ଆଲୋକ-ଅକ୍ଷର
 ଝାଉଁବନେ ମର୍ମିରିତ କୋମଳ ଗାନ୍ଧାର ।

ସାଗର ବେଳାରେ ବସି
 କେବେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣ ନାହିଁ
 ସମୁଦ୍ରର ସ୍ୱର
 ସ୍ମୃତିରେ-ସ୍ମୃତିରେ ଖାଲି ଭାସୁଥାଅ
 ଗୋପ-ବୃନ୍ଦାବନ ଆଉ ମଥୁରା ନଗର
 ନିଭୃତ ନିର୍ଜନେ ପ୍ରଭୁ ଖୋଲୁଥାଅ
 ଫୁଲ ପରି ଢଳ ଢଳ
 ଆପଣାର ହଜିଲା କୈଶୋର
 ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଆକାଶ ରୁକେ
 ନୀଳ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ସ୍ୱପ୍ନ ଜରଜର ।

ସେଇ ସ୍ୱପ୍ନ ଦିଅ ପ୍ରଭୁ
 ଦିଅ ସେଇ ନିଃସଙ୍ଗ ନୀଳିମା
 ଢେଉରେ-ଢେଉରେ ତାର ଭାସିଯିବ
 ଜୀବନର ରାଶି ରାଶି କଲୁଷ କାଳିମା
 ପ୍ରାଣ ମନ ଉଲୁସାଇ
 ଚାରିଆଡୁ ଶୁଭୁଥିବ ତୁମ ବଂଶୀ ସ୍ୱର
 ତା' ମଧୁର ମୂର୍ଚ୍ଛନାରେ କୋରକିତ ହେଉଥିବ
 ହଜି ଯାଇଥିବା ମୋର ସବୁଜ କୈଶୋର ।

କନ୍ଦେଶ୍ୱ ଏରିଆ
ଭି.ଆଇ.ପି. ରୋଡ୍, ପୁରୀ

ଜଗନ୍ନାଥ ହୋ

ଶ୍ରୀ ଶରତ କୁମାର କର

ଜ ଗନ୍ନାଥ ହୋ କିଛି ମାଗୁନାହିଁ ତତେ
 ନ ମାଗି ନ ମାଗି ସବୁ ମାଗୁଅଛି
 ଦେଇ କି ପାରିବୁ ସତେ ?
 ସବୁ ଦେଖୁଅଛି ସବୁ ଶୁଣୁଅଛି
 କହୁନାହିଁ କଥା ମତେ
 ଆଖିରେ ଆଖିରେ କେତେ କଥା ହେବି
 ମନେ ରହୁନାହିଁ ଏତେ
 ଚଢ଼ାଇ ଦେଇଛୁ ମନୋରଥେ ମତେ
 ଭେଲିକି ଲଗାଇ ଯେତେ
 ଭଳି ଭଳି ଦୃଶ୍ୟ ଭଳି ଭଳି ଭାବ
 ଭଣ୍ଡାଇଛୁ କେତେ ମତେ
 ସଂସାର ଭଣ୍ଡାର ଘର ଚାବିକାଠି
 ଦେଇଅଛି ମାୟା ସାଥେ
 ଖାନା, ପିନା, ଗାନା ମିତ ମିତଣୀରେ
 ବାଜା ରୋଷଣୀରେ ମାତେ
 ପିଲା ପ୍ରୀତି ପ୍ରେମ ପୋଷଣେ ଡୋଷଣେ
 ପରିବାର ପରିଯତ୍ନେ
 ପାରାବାର ମୋର ପ୍ରସରୁଛି ସିନା
 କି'ଦଶା ହୋଇବ ଅନ୍ତେ ?
 ଜାଣି ପାରୁନାହିଁ ଜଣାନାହିଁ କିଛି
 ଜଞ୍ଜାଳ ଜାଲର ସୁତ୍ରେ
 ଛନ୍ଦି ହୋଇ ଛନ୍ଦୁ ଯଶ ଆନନ୍ଦରେ
 ଅକ୍ଷୟଶା ପ୍ରାୟ ନେତ୍ରେ
 ଅଥଳ ଜଳରେ ଭାସୁଅଛି ମୁହିଁ
 ବେଳେ ବେଳେ ହୁଏ ପ୍ରତେ
 ପୁଣି ତେତା ହରେ ମାୟା ଫାଶ ଢୋରେ
 ମରୀଚିକା ମୋହ ସାଥେ
 କାହିଁ ଖେଳାଉଛୁ ସଂସାର ଲୀଳାରେ
 ଛଟ ପଟ କରି ମତେ
 (ତୁମ) ଅସଲ ରାହାସ ଲୀଳାରେ ବୁଢ଼ାଅ
 ଭସାଇ ନ ଦେଇ ସ୍ରୋତ୍ରେ
 ଶରତ ଶରଣ କର ଉଦ୍ଧାରଣ
 ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ର ପଦ୍ମ ହସ୍ତେ

ବାଚସ୍ପତି
ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭା